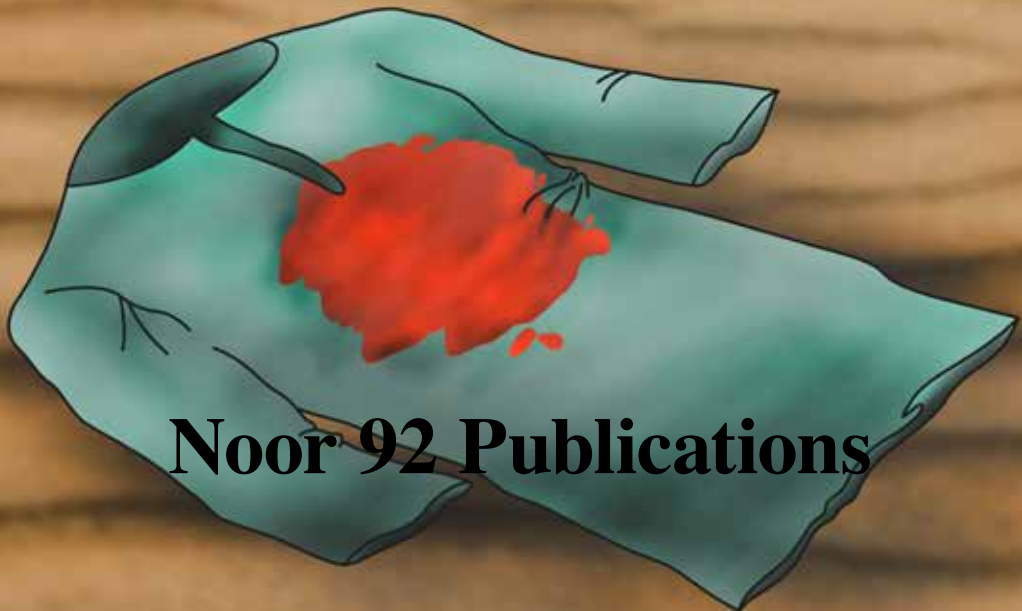
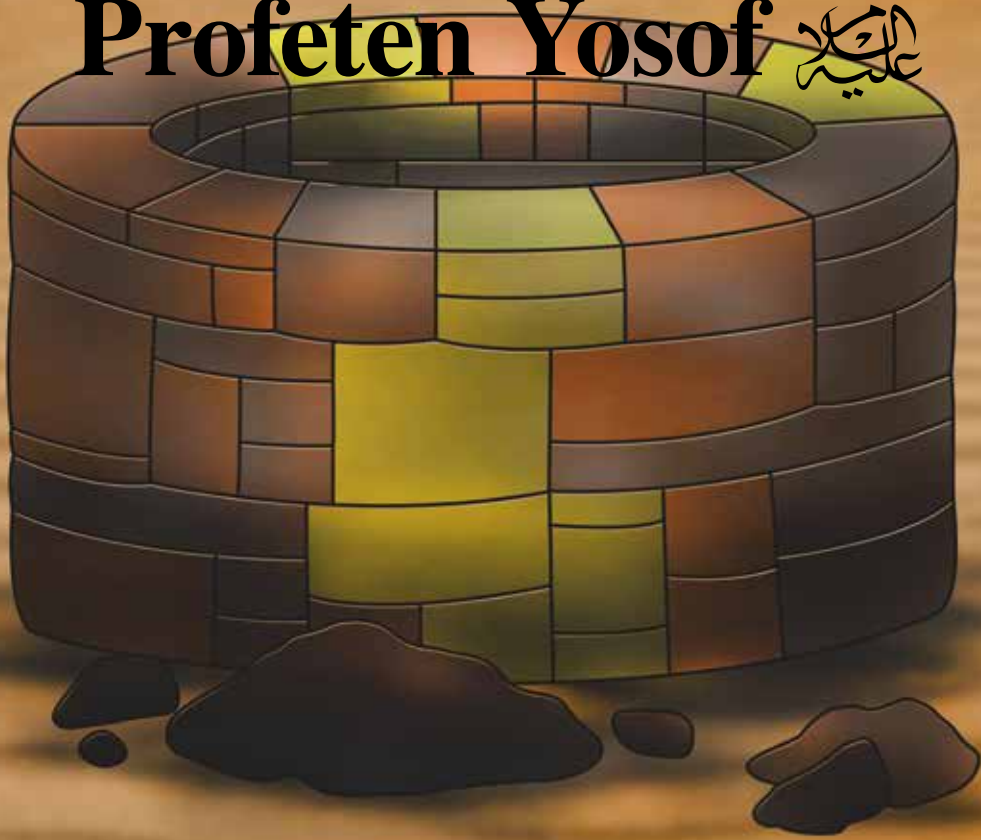

Profeten Yosof

Noor 92 Publications

Noor 92 Publications,
Islamsk Litteraturforening
og
Norsk Muslimske Kunst- og Kulturforening

Profeten Yosof

© Noor 92 Publications 2019

© Norsk Muslimsk Kunst- og Kulturforening 2019

© Islamsk Litteraturforening 2019

Profeten Yosof ﷺ

ISBN 978-82-93517-12-2

Det må ikke kopieres fra dette manuset i strid med åndsverkloven eller avtaler om kopiering inngått med KOPINOR, interesseorgan for rettighetshavere til åndsverk. Kopiering i strid med lov eller avtale kan medføre erstatningsansvar og inndragning, og kan straffes med bøter eller fengselsstraff.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الصلاة والسلام على رسول الله

INNHold

Profeten Yosof (Josef) ﷺ	4
Brødrenes ondskap	6
Livet i Egypt	10
Ryktene	11
To unge menn i fengselet	14
Kongens merkelige drøm	16
Brødrene kommer til Egypt	19
Binjamin blir med til Egypt	21
Savnet etter profeten Yosof ﷺ	24
Profeten Yosof ﷺ avslører	25
Gjenforeningen	26
Profeten Yosofs ﷺ bortgang	28
Oppgave 1	29
Oppgave 2	30
Oppgave 3	31
Oppgave 4	31
Kilder	37

Profeten Yosof (Josef) ﷺ

Profeten Yosof (Josef) ﷺ var sønn til profeten Yaqob (Jakob) ﷺ. Hans far, bestefar og oldefar var alle profeter. Han var den eldste sønnen til Rakel. Hun hadde lenge ønsket seg et eget barn. Hun ba til Herren om å få en sønn med profeten Yaqob ﷺ. Gud hørte hennes bønn. Hun ble med barn og fødte profeten Yaqob ﷺ en sønn. Denne sønnen var den vakreste og mest ærerike av dem alle. Hun kalte ham Yosof. Hans far, profeten Yaqob ﷺ, elsket ham mer enn alle de andre barna sine. Profeten Yosof ﷺ var bare fem år da moren hans Rakel døde.

Profeten Yaqob ﷺ tok med seg sin familie og bosatte seg i Kanaan.

Som liten gutt drømte profeten Yosof ﷺ noe praktfullt. Da han våknet, fortalte han faren: «Kjære far! Jeg så elleve stjerner og solen og månen i drømmen. Jeg så dem stige ned fra himmelen for å knele med ansiktet ned i respekt for meg.» Faren forstod fort at sønnen kom til å arve profetskapet. Han sa: «Min sønn! Fortell ikke denne drømmen til dine brødre, ellers vil de nok spinne renker mot deg. Satan er menneskets soleklare fiende. Herren vil velge deg til en høy rang og lære deg å tyde drømmer. Og så vil Han fullbyrde Sin gunst mot deg og Yaqobs avkom slik som Han fullbyrdet den mot din oldefar og bestefar. Herren er allvitende, allvis» (Koranen 12:3–6).

Han ville at sønnen skulle holde denne drømmen hemmelig, for han visste at de andre sønnene ikke ville like å høre dette.

Profeten Yosofs ﷺ brødre var misunnelige på sine to halvbrødre, profeten Yosof ﷺ og Benjamin (Benjamin).

Deres sjalusi drev dem til å holde et hemmelig møte. De sa: «Far er mer glad i Yosof og Binjamin enn i oss, enda vi er en sterkere gruppe på ti menn. Far er bunnløst forelsket i dem! Vi kan ikke gjøre noe annet enn å drepe Yosof, eller kaste ham langt vekk på et fremmed sted; slik vil bare vi få fars oppmerksomhet, og etter at han er forsvunnet, kan vi bli rettskafne.» Den eldste av dem, Robil (Ruben), sa: «Ikke drep Yosof! Hvis dere må gjøre noe, så kast ham heller i bunnen av en dyp, mørk brønn, en eller annen veifarende vil nok plukke ham opp!» (Koranen 12:8–10). Brødrene ble enige om planen.

Neste morgen gikk de til sin gamle far. De sa: «Far! Hva er i veien med deg siden du ikke stoler på oss når det gjelder Yosof, enda vi er hans velgjørere? Send ham med oss i morgen, så han kan ha det gøy og leke. Vi skal passe godt på ham.» Faren svarte: «Det gjør meg trist at dere tar ham med dere ut, for jeg frykter at ulven skal spise ham mens dere er opptatt med å more dere selv» (Koranen 12:11–13). De visste at han var liten og ikke ville klare å beskytte seg mot en ulv.

De fortsatte: «Hvis ulven skulle spise ham, enda vi, som er en sterk gruppe skulle være til stede, da er vi virkelig helt udugelige!» (Koranen 12:14). Brødrene fortsatte og fortsatte, men deres far nektet. Til slutt fikk de en idé. De sa til hverandre at de skulle lure profeten Yosof ~~☞~~ slik at han selv skulle be faren om tillatelse, og han ville han ikke nekte.

De gikk til lillebroren og sa: «Hvorfor blir ikke du med oss? Du blir aldri med oss! Bli med og se, du kommer til å more deg, og så skal du få drikke så mye melk du vil.» Han svarte: «Jeg vil, men far tillater det ikke, derfor kan jeg ikke bli med.» Da stelte brødrene ham, de tok olje i håret hans og gredde det, så sendte de ham til faren. Idet hans far

så ham, kysset han ham på pannen. Profeten Yosof ﷺ kysset farens hender og føtter. Han spurte: «Far, kan ikke jeg få bli med mine brødre? De vil ta meg med for at jeg skal få leke og more meg, og så skal jeg få drikke så mye melk jeg vil.» Faren hadde ikke hjerte til å si nei til yndlingen sin.

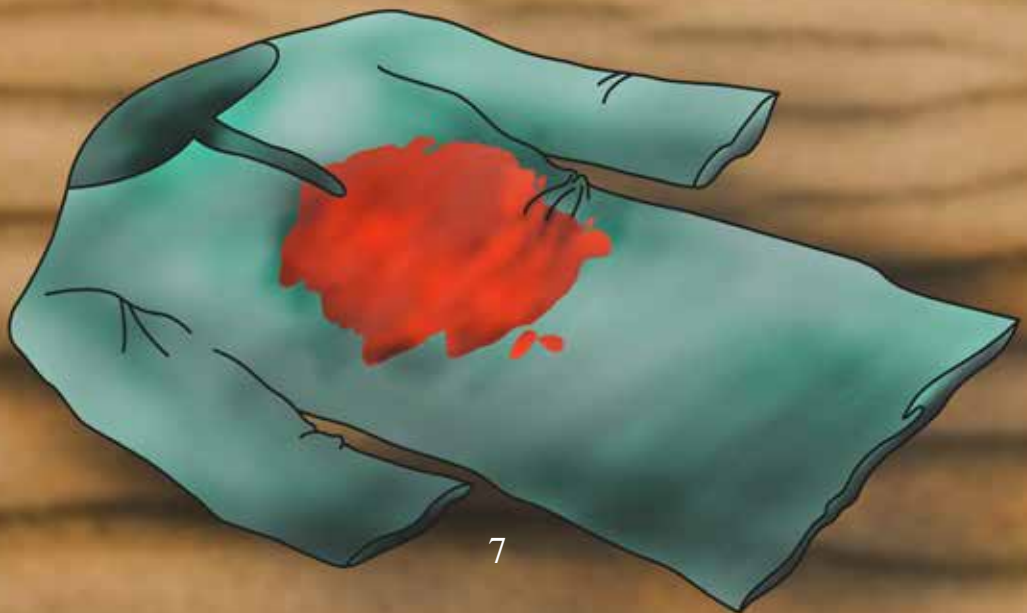
Etter mye om og men hadde de på denne måten fått overtalt profeten Yaqob ﷺ. Deres lillebror Yosof ﷺ fikk bli med dem ut for å leke og more seg med dem, men han visste ikke hvilken ondskap som ventet ham.

Før profeten Yosof ﷺ gikk av gårde med brødrene, sa faren: «Kom til meg, la meg omfavne deg. Gud vet om jeg ser deg igjen eller ikke. Gå, mine sønner! Jeg sender med dere Yosof, dere har ansvaret for ham. Ta ham med like hel tilbake til meg.»

Brødrenes ondskap

Da de endelig fikk ham med seg og kom et langt stykke unna hjemmet, begynte de å dytte, banne og slå til ham. Han sa til dem: «Hva har jeg gjort, hvorfor gjør dere dette? Dere er jo mine brødre! Vær så snill, ikke gjør dette, dere lovet far å passe på meg.» Men de ville ikke høre på ham, de slo og slo. Så kledde de av ham, og alle var enige om å kaste ham i en brønn. Da de gjorde det, sa Gud til ham: «Ikke vær redd, en dag skal du minne dem om denne ugjerningen, og de vil ikke engang vite hvem som står overfor dem» (Koranen 12:15).

Om kvelden kom de gråtende til faren med falske tårer etter å ha kastet lillebroren i brønnen. De kom om kvelden, for da ville faren tro at de hadde lett etter ham før de kom. Slik var det lettere for dem å lure faren.

De sa: «Far! Vi gikk bort for å løpe om kapp, og vi lot Yosof være igjen ved tingene våre; og så spiste ulven ham, men du vil ikke engang tro på oss, selv om vi skulle være sannferdige» (Koranen 12:16–17). Før de kom til faren, slaktet de et lam. Så tok de blod fra det og smurte på skjorten til lillebroren for å gjøre sin historie mer troverdig, men deres løgn klarte ikke å overbevise profeten Yaqob ﷺ. Han sa: «Dette er ikke sannheten, faktisk har misunnelsen deres gjort en så stor sak lett og tiltrekkende for dere. Nå er tålmod det beste! Jeg søker hjelp av Gud alene mot det dere beskriver» (Koranen 12:18).

Langt borte fra farens omsorg og kjærlighet satt en liten gutt i en brønns mørke. Han ventet på at Gud skulle få ham ut av denne vanskelige situasjonen.

En handelskaravane passerte forbi, deres kameler var lastet med krydder, balsam og myrra. Det sies at de var fra Midjan, og de var på vei gjennom Kanaan videre til Egypt. De sendte vannbæreren, men da han senket bøtten ned i brønnen, utbrøt han: «Gledelig nyhet! Det er en gutt her!» De skjulte ham, idet de antok ham som en verdifull handelsvare, men Gud visste godt hva de bedrev (Koranen 12:19).

Profeten Yosofs ﷺ brødre kom tilbake til brønnen. De lot som om han var deres slave på rømmen, og de solgte ham for en ynkelig pris (Koranen 12:20). Men lite visste de hva han egentlig var verdt!

Det var broren Yahozas (Judas) plan å selge ham videre for 20 sølvmynter. De fikk to sølvmynter hver etter handelen.

Handelskaravanen førte profeten Yosof ﷺ med seg videre til Egypt.

Livet i Egypt

Egypt var et mektig rike. Her levde kongen og stormenn i luksus som få kunne drømme om.

En stormann som het Potifar, kjøpte profeten Yosof ﷺ for 20 gullmynter som gave til hustruen. Potifar hadde ansvaret for landets skatter. Han var en av dem som kongen stolte mest på. Hustruen hans het Zolaykha.

Han sa til hustruen: «La ham bo med ære! Muligens bringer han oss gagn, eller så adopterer vi ham som en sønn» (Koranen 12:21). Nå var profeten Yosof ﷺ blitt 17 år.

Slik ga Gud profeten Yosof ﷺ fotfeste i Egypt, og det var for at Gud skulle lære ham å tyde drømmer. Da han ble moden, fikk han visdom og kunnskap om drømmetydning av Gud (Koranen 12:21–22).

Profeten Yosof ﷺ bodde godt hos Potifar. Han var den vakreste som fantes blant folket. Hustruen til Potifar ble forelsket i ham. Hensiktene hennes var ikke gode lenger. Hun forsøkte å friste ham.

En dag sminket hun seg og tok på seg de fineste klærne. Hun var sammen med kongens niese om dette. Hun stengte dørene, og sa: «Kom til meg!» Men profeten Yosof ﷺ lot seg ikke friste, han sa: «Gud verne meg! Ektemannen din er min herre, han har latt meg bo i ære. De som gjør onde ting, oppnår ikke noe godt!» (Koranen 12:23).

Det hendte slik at profeten Yosof ﷺ løp mot døren, og Zolaykha jaget ham. Hun tok tak i skjorten hans bakfra, men han fortsatte mot døren, og slik ble skjorten revet opp bakfra.

I døren stod ektemannen hennes Potifar. For å forsikre om sin uskyld sa hun med det samme: «Kan straffen til den personen som ønsker å gjøre noe forferdelig

mot din hustru, være noe annet enn fengsel eller en smertelig straff?» Potifar så på profeten Yosof ﷺ, blikket hans spurte ham: «Hvordan kunne du etter alt jeg har gjort for deg?» Men dette var heller ikke den Yosof ﷺ han kjente. Han forstod ikke mye. Profeten Yosof ﷺ sa: «Det var hun som forsøkte å friste meg for å få det hun ville ha!»

Hvem skulle han tro? Hvem hadde rett? I det øyeblikket lot Herren et spedbarn fra hans hus tale, der det lå i vuggen, for at sannheten skulle bli tydelig. Barnet i vuggen sa: «Hvis skjorten hans er revet forfra, da har hun talt sant, og han er en løgner. Men hvis skjorten hans er revet bakfra, da har hun løyet, og han er sannferdig.» Potifar skyndte seg å se på skjorten til profeten Yosof ﷺ. Da han så at skjorten hans var revet bakfra, sa han: «Dette er dere kvinners listige påfunn! Sannelig, påfunnene deres er svært farlige» (Koranen 12:25–28).

Ingen andre visste om det som hadde hendt. Derfor sa han til profeten Yosof ﷺ at han måtte overse dette og ikke fortelle til noen i byen hva hun hadde gjort. Til Zolaykha sa han at hun måtte be om tilgivelse for og angre sin synd, for det var hun som begikk feilen (Koranen 12:29).

Ryktene

Et rykte spredde seg i byen blant rikmannskonene. De hvisket og tisket seg imellom: «Har du hørt! Stormannens hustru forsøker å friste sin unge slave. Hun er helt forgapt i ham! Vi ser at hun gjør en stor feil» (Koranen 12:30).

Da Zolaykha fikk høre deres sladder, sendte hun ut invitasjon og ordnet en liten fest for dem. Hun la frukt foran rikmannskonene, og ga hver og en av dem en kniv.

Hun fikk profeten Yosof ﷺ til å pynte seg. Så sa hun til ham: «Gå ut til dem!» Vanligvis pleide han å dekke til

ansiktet for at folk ikke skulle se hans skjønnhet. Da han gikk ut, løftet han på sløret, og rikmannskonene fikk se hvor vakker han var. De begynte å forherlige ham. De kuttet seg til og med i hendene istedenfor å kutte frukten. Til slutt sa de alle i kor: «Måtte Gud bevare oss! Han er ikke et menneske, han må være en praktfull engel!» (Koranen 12:31).

Zolaykhas plan lyktes, hun hadde klart å vise rikmannskonene hvorfor hun gjorde det hun gjorde. Hun sa: «Dette er han som dere klandret meg for. Det er helt sant at det var jeg som forsøkte å friste ham, og han nektet. Men hvis han nå ikke gjør det jeg sier, skal jeg sørge for at han havner i fengsel og blir vanæret» (Koranen 12:32).

Alle rikmannskonene ble på lag med Zolaykha. De forsøkte å overtale profeten Yosof , men han nektet og ba heller til Herren om hjelp: «Herre, fengselet er meg mer kjært enn det de ber meg om å gjøre. Det er bare Du som kan vende bort deres renkespill fra meg, jeg er Din svake tjener som ikke evner noe uten Din hjelp.» Gud hørte hans skuddbønn og berget ham fra de onde kvinnene (Koranen 12:33–34).

To unge menn i fengselet

Potifar og hans nærmeste forstod at det var bedre å sette profeten Yosof ﷺ i fengsel. Det var for å få folkets munn til å slutte med ryktene og få Zolaykha til å holde opp med sine renker. Det var også en måte å bevise at Zolaykha var uskyldig på, sånn at Potifar ikke skulle bli vanæret i landet. Det var ikke rettfærdig det de gjorde mot profeten Yosof ﷺ, men det var også en del av Guds plan å la det skje.

To unge menn ble satt i fengselet sammen med ham. Den ene var kongens vinskjenker, og den andre var en bakermester. Begge var blitt beskyldt for noe og blitt fengslet.

Begge fulgte nøyte med på profeten Yosof ﷺ. De så at han var en mann som tilba Gud og var god og ærlig. Alt ved ham var unikt.

En natt drømte begge to. Vinskjenkeren så at han stod og presset vin for kongen. Den skulle kongen nyte.

Bakermesteren så at han hadde en kurv med brød på hodet, og fugler spiste av kurven (Koranen 12:36).

Begge hadde forstått at profeten Yosof ﷺ ikke var noen vanlig person. Derfor gikk de til ham for å spørre om hva drømmene deres kunne bety. De sa til ham: «Vi ser at du er en god mann, tyd drømmene for oss.» Profeten Yosof ﷺ sa til dem: «Uansett hva dere har sett i drømmene deres, skal jeg opplyse dere om det før betydningen inntreffer. Herren har lært meg å tyde drømmer. Jeg tror på én Gud og følger ikke deres tro, som ikke tror på Ham alene og et liv etter døden. Jeg følger mine fedres levemåte, Ibrahims (Abrahams) og Ishaqs (Isaks) og Yaqobs. Vi har ikke rett til å likestille noe som helst med Gud. Han har gitt oss troens gave, og vi må vise Ham takknemlighet, for folk flest gjør ikke det. Mine medfanger, si meg dere! Er flere guder bedre

enn Gud den Ene, den Enerådende? De dere tilber utenom Gud, er bare noen navn som dere og fedrene deres har diktet opp. Gud har ikke gitt noen lov til det. Dommen hviler hos Gud alene! Han befaler å tilbe Ham alene, dette er den eneste rette veien, men folk flest vet ikke. Mine medfanger! Den ene av dere to vil skjenke sin herre vin. Når det gjelder den andre: Han vil bli korsfestet, og fuglene vil spise av hans hode. Det jeg har fortalt dere, kommer til å skje!» (Koranen 12:37–41).

Begge lyttet nøye etter, og de forstod hvem som skulle få gå fri, og hvem av dem som måtte bøte med livet.

Profeten Yosof ﷺ sa til vinskjenkeren: «Nevn meg for din herre!» (Koranen 12:42).

Den tredje dagen holdt kongen en fest for alle sine tjenere. Vinskjenkeren ble satt fri, og han fikk tilbake jobben, mens bakermesteren ble korsfestet.

Satan fikk vinskjenkeren til å glemme å nevne profeten Yosof ﷺ for kongen. Det gjorde at han ble værende i fengselet i flere år (Koranen 12:42).

Kongens merkelige drøm

Mange år gikk. En dag drømte kongen en merkelig drøm. Han sendte bud etter alle spåmenn og vismenn i landet. Han fortalte hva han så i drømmen: «Jeg står ved Nilen, det stiger syv fine og fete kyr opp fra elven, de begynner å beite i gressmarken. Etter dem stiger det syv andre kyr opp, men de er ekle og magre. De stiller seg sammen med de andre kyrne på elvebredden. Plutselig spiser de ekle og magre kyrne opp de syv fine og fete. Jeg ser syv fyldige og grønne kornaks som vokser på ett strå, så skyter det fram syv uttørkede kornaks som er svidd av østavinden. De tynne kornaksene sluker de syv fyldige og grønne kornaksene.»

Kongen sa: «Gi meg svaret på drømmen min hvis dere kan tyde drømmer!» De svarte: «Dette er forvirrende samlinger av drømmer, og vi vet ikke å tyde slike drømmer» (Koranen 12:43–44). Da kom vinskjenkeren på det løftet han ga profeten Yosof ﷺ før han forlot fengselet. Det var en del av Guds plan, for Han ville vise kongen at Herrens viten er mer enn alle andres. «Jeg vet om hvem som kan tyde drømmen din, mektige konge! Send meg til Yosof», sa vinskjenkeren (Koranen 12:45).

Kongen sendte ham av gårde til fengselet, der spurte han: «Yosof, du den sannferdige! Forklar oss hva drømmen til kongen betyr, slik at jeg kan vende tilbake og fortelle; sånn at de kan forstå hvem du egentlig er.» Profeten Yosof ﷺ tydet drømmen: «Dere vil dyrke i syv år som dere alltid har gjort; den avlingen dere høster, skal dere oppbevare i et lager ved å la kornet være i aksene, unntatt en liten mengde av det, som dere kan spise hvert år. Etter det vil det komme syv svært harde uår; de vil spise opp det dere har lagret opp fra før for disse årene. Men en liten mengde vil være igjen, som dere vil bevare. Så vil det komme et år der folket vil få rikelig med regn, og i det året vil det vokse mye frukt. Folk vil presse saft av det årets frukt» (Koranen 12:46–49).

Kongen fikk høre om profeten Yosofs ﷺ tyding. Han ble veldig glad da han fikk vite at ikke bare tydet han drømmen, han ga også løsningen. Han sa: «Bring Yosof til meg med en eneste gang!» Kongen ville at han skulle være av hans viktigste menn, men da budbringeren kom til profeten Yosof ﷺ, sa han: «Vend tilbake til kongen, og spør ham om rikmannskonene som kuttet seg i hendene» (Koranen 12:50).

Kongen fikk alle rikmannskonene samlet i kongssalen, så spurte han dem: «Hva hendte da dere forsøkte å friste Yosof?» De svarte i kor: «Måtte Gud bevare oss! Han ville ikke begå noe som helst umoralsk.» Stormannshustruen Zolaykha sa: «Nå har sannheten blitt tydelig for alle. Jeg forsøkte å friste ham, men han gjorde ikke noe feil. Han taler sant! Han ble satt urettferdig i fengselet.»

Profeten Yosof ﷺ gjorde det spesielt for at Potifar skulle vite helt sikkert at han aldri gjorde noe svikefullt bak hans rygg (Koranen 12:51–52).

Kongen ble stolt og befalte: «Bring ham til meg, så jeg kan utnevne ham som den øverste i landet, etter meg» (Koranen 12:54).

Profeten Yosof ﷺ ble hentet fra fengselet. Han badet og fikk nye klær, så gikk han inn til kongen. Kongen snakket med ham og ble veldig glad. Så ble det kunngjort at han var den øverste i landet, etter kongen. Han fikk bære kongens ring, kongen ga ham silkeklær å gå i og hengte et gullkjede om halsen på ham. Han fikk kongens nest beste vogn å kjøre.

Profeten Yosof ﷺ foreslo at kongen skulle gi ham ansvaret for landets skatter, for han var både troverdig og kunnskapsrik (Koranen 12:55).

Slik fikk han myndighet i Egypt, sånn at han kunne bosette seg der. Se hvordan Gud forfremmet Sin sannferdige tjener. Fra å være en slave til en fange, og nå en mektig stormann i Egypt (Koranen 12:55–56).

Etter at Potifar døde, ga kongen ham Zolaykha til kone. Hun fødte ham to gutter, de kalte dem Manasse og Efraim. Kongen i landet antok troen på profeten Yosofs ﷺ Gud.

Brødrene kommer til Egypt

Profeten Yosof ﷺ måtte arbeide hardt for å forsvare Egypt mot uårene som var på vei. Han reiste over hele landet, og satte folk i arbeid. Det ble bygget lagre i byene, i hver by lagret de høsten fra markene. Den skulle de spare til uårene.

De syv heldige årene tok slutt, og uårene rammet Egypt. Det var akkurat som profeten Yosof ﷺ hadde tydet. Lagrene ble åpnet for folket i Egypt. Mange land rundt Egypt ble tatt av sult og nød. Det tvang folk til å reise til Egypt, for de visste at der fantes det mat. Blant de landene

som led nød, var Kanaan. Det var fedrelandet til profeten Yosof ﷺ.

Profeten Yaqob ﷺ sa til sønnene at de måtte dra til Egypt for å skaffe mat til slekten. Ti av sønnene dro, men ikke den yngste, Binjamin. Han ble hjemme hos faren, for han fryktet han ville miste ham også.

Folk stod i lange køer hos profeten Yosof ﷺ for å få mat. Så var det brødrenes tur. De gikk fram og knelte med ansiktet ned. Han kjente igjen brødrene, men de kjente ikke ham. Han var streng mot dem, og sa: «Dere er spioner! Har dere kommet for å røve det gode i vårt land?» De svarte: «Gud verne oss! Vi har kommet for å skaffe folket vårt mat, for vi er rammet av hunger og nød. Vi er alle sønner til en og samme far fra Kanaan. Vi er tolv, en er ikke mer, men hans helbror er hos vår far.» Profeten Yosof ﷺ sa: «Vi må komme til bunns i denne saken!»

Han utstyrte dem med deres forsyninger, og sa: «Bring meg deres bror fra farssiden når dere kommer det kommende året! Ser dere ikke at jeg gir fullt mål, og at jeg er den beste verten? Hvis dere ikke bringer ham til meg, vil det ikke lenger være noen tilmåling av korn hos meg for dere, og dere vil ikke få lov til å komme i nærheten av høstlagrene våre.» Brødrene sa: «Vi skal be faren hans om å sende ham. Vi skal nok få ham med oss.»

Profeten Yosof ﷺ sa til sine tjenere: «Legg summen som de betalte for kornet, tilbake i sekkene deres slik at når de vender tilbake til sin slekt, finner de ut at summen ble med hjem igjen; kanskje det vil få dem til å komme tilbake neste år» (Koranen 12:58–62).

Brødrene reiste hjem. Hos faren sa de: «Far! Vi kommer ikke til å få tilmålt korn neste år hvis du ikke sender med oss Binjamin. Send med oss vår bror Binjamin

sånn at vi kan få tilmålt mer korn. Vi lover å passe på ham!» Profeten Yaqob ﷺ sa: «Skal jeg stole på dere angående ham også, på samme måte som jeg stolte på dere tidligere om broren hans? Gud er den beste Vokteren, og Han er den mest Barmhjertige av alle som er barmhjertige» (Koranen 12:63–64).

Brødrene ble skuffet over farens ord, men da de åpnet oppakningen, fant de også pengene sine i den. De løp til faren, og sa: «Far! Hva mer kan vi ønske oss? Denne summen vår har også blitt returnert til oss. Nå vil vi hente korn for slekten, og vi vil passe på broren vår og hente en kamellast i tillegg. Det kornet som vi har brakt med oss denne gangen, er en liten tilmåling.» Profeten Yaqob ﷺ sa: «Jeg kommer ikke til å sende ham med dere før dere gir meg et høytidelig løfte ved å sverge ved Guds navn på at dere vil bringe ham tilbake igjen til meg, med mindre dere blir omringet eller drept!» (Koranen 12:65–66). Benjamin var den eneste han hadde igjen som minte ham om profeten Yosof ﷺ. Han luktet som ham, og deres far pleide å trøste seg med den lukten.

Alle brødrene lovet faren å vokte ham med livet, og Gud var vitne til det de lovet ham.

Benjamin blir med til Egypt

Året etter da kornet tok slutt, bestemte profeten Yaqob ﷺ seg for å sende med dem Benjamin slik at de kunne skaffe korn til folket. Han rådet sønnene: «Ikke gå inn i byen fra én og samme port, men gå inn fra forskjellige porter. Jeg setter min lit til Gud, det bør dere også gjøre» (Koranen 12:67). Rådet hans skulle beskytte dem mot å bli skadet.

Brødrene gikk inn i Egypt slik som faren hadde befalt dem. Han var en profet som hadde mye kunnskap.

Da de kom til profeten Yosof ﷺ, fikk han øye på broren Benjamin, men det var noe avstand mellom dem. Han ville ha ham nærmere. Han sa til bestyreren i palasset at han skulle gjøre klar en storslagen middag. Brødrene fra Kanaan skulle spise med ham. Han spurte om hvordan det gikk med deres gamle far. De fortalte ham at han lever og har det bra. Brødrene valgte å knele med ansiktet ned for ham, for å vise at de satte pris på at han tenkte på deres far. I det øyeblikket fikk profeten Yosof ﷺ øye på broren Benjamin. Han spurte: «Er dette Benjamin, deres yngste bror?» Han ble overveldet av å se lillebroren og fikk tårer i øynene. Han befalte at maten skulle bli satt fram. Benjamin skulle sitte ved siden av profeten Yosof ﷺ. Han hvisket i hans øre: «Benjamin, jeg er Yosof, din bror! Vær ikke trist over det disse har holdt på med» (Koranen 12:69). Benjamin sa: «Send meg ikke tilbake med dem, la meg få bli hos deg.»

Neste morgen sa profeten Yosof ﷺ til bestyreren at han skulle fylle sekkene til brødrene fra Kanaan og legge gullbegeret som kongen hadde gitt ham øverst i Binjamins sekk. Profeten Yosof ﷺ pleide å drikke fra dette gullbegeret og måle korn til folket med det.

Brødrene var på vei ut av byen da de hørte en herold rope ut: «Dere i karavanen, stans! Dere har stjålet, dere er tyver!» Brødrene snudde og spurte: «Hva er blitt borte?» Vaktene sa: «Vi finner ikke kongsbegeret! Den som bringer det, vil få en kamellast i belønning.» Brødrene sa: «Ved Gud! Dere vet godt at vi ikke kom hit for å stjele eller gjøre noen noe ondt!» Vaktene sa: «Bestem selv hva straffen til tyven skal være hvis dere lyver!» Brødrene sa: «Straffen hans skal være ham selv! Arrester ham i gjengjeldelse, det er slik vi straffer de onde!»

Sekkene ble gjennomført, og til slutt fant de begeret i Binjamins sekk. Det var Guds plan, for ifølge kongens lov kunne han ikke ha holdt igjen Benjamin.

Brødrene skyndte seg å si: «Hvis han har stjålet, så er ikke det noe nytt! Broren hans var også en tyv.» Profeten Yosof ﷺ holdt disse ordene skjult i hjertet og viste ingenting overfor dem, men inni seg sa han: «Dere er de verste, og Gud vet alt om det dere sier.» Brødrene tryglet ham: «Du mektige stormann! Faren hans er en veldig gammel mann; ta derfor en av oss i hans sted. Vi vet godt at du er en nådig mann.» Han svarte: «Gud verne oss mot at vi skulle ta noen andre enn han vi fant vår eiendel hos! Gjør vi noe sånt, er vi onde!» Brødrene mistet alt håp av profeten Yosofs ﷺ beslutning. De trakk seg til side for å rådslå med hverandre. Robil (Ruben) sa: «Har dere glemt at faren deres krevde et høytidelig løfte fra dere, dere sverget til og med ved Gud! Dere vet også hva dere har gjort før av urett, har dere glemt Yosof? Jeg kommer aldri til å forlate dette landet før far tillater meg det eller Gud finner en utvei så jeg kan ta med meg gutten. Han er den som best kan avgjøre min sak! Vend tilbake til far og si: 'Far! Sønnen din har stjålet. Vi sier ikke noe annet enn det vi har sett og vet. Hvordan kunne vi ha hindret det vi ikke engang kunne ha forestilt oss. Spør egypterne, eller den karavanen som vi kom med. I dag snakker vi helt sant'» (Koranen 12:70–82).

Savnet etter profeten Yosof ﷺ

Resten av brødrene reiste hjem, Robil (Ruben) og Benjamin ble igjen i Egypt.

Brødrene kom hjem til Kanaan og fortalte om det som hadde skjedd. Profeten Yaqob ﷺ lyttet, men visste at det ikke var lik Benjamin å gjøre noe slikt. Han sa: «Nei, det er ikke sant! Dere dikter opp atter en historie som er god nok til å legge skjul på sannheten. Nå er tålmodighet det beste. Jeg stoler på at Gud snart vil bringe Yosof, Benjamin og

Robil (Ruben) tilbake til meg. Herren vet hvor vondt jeg har det, men det er en skjult visdom i alt det Han gjør.» Så vendte han ansiktet fra dem og sa: «Akk! Hvor sorgfull jeg er over å ha mistet Yosof!» Han gråt og gråt til han ble blind av sorgen. Trøstende sa sønnene: «Ved Gud! Du kommer alltid til å minnes Yosof, du må ta deg sammen. Ellers kommer du til å miste kreftene dine, eller dø.» Faren svarte: «Jeg søker trøst hos kun Gud, det er bare Han som kan tørke mine tårer. Jeg vet fra Gud det dere ikke vet» (Koranen 12:83–86). Det sa han fordi han visste at drømmen profeten Yosof ﷺ så, var sann. Han sa til sønnene: «Mine sønner! Kom dere av gårde, og bring noen nyheter om Yosof og Benjamin. Mist ikke håpet om Guds nåde. Det er kun det vantro folk som mister alt håp når det gjelder Guds nåde!» (Koranen 12:87).

Profeten Yosof ﷺ avslører

Brødrene reiste av sted til profeten Yosof ﷺ i Egypt. De sa: «Du mektige stormann! Motgangen har rammet oss og familien vår. Vi er slått av hungersnød, derfor er vi kommet med dette magre beløpet, men gi oss fullt mål av korn i bytte. Gi oss almisser også. Gud belønner dem som gjør andre godt!» (Koranen 12:88). Med almissen siktet de til broren Benjamin. Profeten Yosof ﷺ spurte dem: «Vet dere hva dere gjorde mot Yosof og hans bror? Visste dere lite den gang?» Skrekkslagne sa de: «Yosof, er det virkelig deg?» Han svarte: «Ja! Jeg er den samme Yosof, og dette er min bror Benjamin! Gud viste oss velvilje for vår godhet. Den som frykter Gud og viser tålmod, Gud lar ikke de dydige lønn gå tapt» (Koranen 12:89–90). Brødrene utbrøt: «Ved Gud! Han har gjort deg større enn oss. Vi innrømmer at vi gjorde mye feil!» Profeten Yosof ﷺ sa: «Ikke klandre

dere selv i dag! Måtte Gud tilgi dere. Det var Hans plan å la alt dette skje. Se hvor mange liv som ble reddet av at jeg måtte lide litt. Gud er den Allbarmhjertige.

Kom dere av gårde med denne skjorten min, og legg den over fars ansikt; synet hans vil komme tilbake, bring så hele slekten til meg» (Koranen 12:91–93).

Det var en gledens dag, brødrene var gjenforent etter mange år. De klemte og kysset hverandre og gråt av glede.

Gjenforeningen

Da brødrene dro av gårde fra Egypt, blåste det en vind som brakte med seg profeten Yosofs kroppslukt til faren. Det var kroppslukt som satt i skjorten, og karavanen var enda tre dager fra Kanaan. Profeten Yaqob sa mens han satt hjemmet: «Jeg lukter Yosof! Jeg vet dere ser på meg som en gammel og senil mann.» Familien sa: «Du er fortsatt fanget i den gamle kjærligheten!» (Koranen 12:94–95). Brødrene sendte Yahoza (Juda) som budbringer i forveien. Da budbringeren kom fram med det gledelige budskapet, la han skjorten over profeten Yaqobs ansikt, og i det samme øyeblikket kom synet tilbake. Han sa: «Sa ikke jeg til dere at jeg vet fra Gud hva dere ikke vet?» (Koranen 12:96).

Da de andre brødrene kom fram, var de nedslått av skam og anger. «Far! Be om tilgivelse for oss fra Gud for våre synder. Vi har syndet», sa brødrene. Faren sa: «Jeg skal be om tilgivelse for dere fra Herren. Sannelig, Han er den Alltilgivende, den evig Nåderike» (Koranen 12:97–98).

En slekt på 390 reiste fra Kanaan til Egypt, og de ble tatt imot med stor ære og gjestvennlighet. Da faren og sønnen endelig fikk se hverandre, omfavnet de hverandre og brast i gråt. Profeten Yosof sa til faren og tanten Lea: «Kom og bo i Egypt med Guds vilje i fred og trygghet.»

Han satte dem på sin trone. Alle brødrene og tanten og faren knelte med ansiktet ned for ham. Slik viste de ham respekt, og takket også Gud. Han sa til faren: «Dette er tydningen av drømmen jeg hadde for lenge siden. Herren har gjort den sann. Satan skapte splid mellom meg og brødrene mine, men Gud viste stor godvilje ved å befri meg fra fengselet og forene meg med slekten. Herren gjør alt lett med Sin plan. Han er den Allvitende, den Allvise» (Koranen 12:99–100).

Profeten Yosofs ﷺ bortgang

Profeten Yosof ﷺ ble 120 år. Han ba til Gud: «Herre! Du ga meg herredømme, og Du lærte meg å tyde drømmer. Du som skapte himlene og jorden fra intet, Du er min velynder i denne verden og i det hinsidige. La meg dø som en som har overgitt seg fullstendig til Deg, og foren meg med de rettskafne!» (Koranen 12:101).

Oppgave 1

Sett ✓ hvis det er korrekt, og ✗ hvis det er feil.	Svar
1. Profeten Yosof ﷺ var sønn av en konge.	
2. Profeten Yosof ﷺ ble solgt for 20 gullmynter i Egypt.	
3. Profeten Yosofs ﷺ skjorte ble revet forfra.	
4. Zolaykha forsøkte å friste profeten Yosof ﷺ.	
5. Profeten Yaqob ﷺ bosatte seg i Kanaan.	
6. Ulven spiste profeten Yosof ﷺ.	
7. Brødrene fikk til slutt vite om hva som hadde skjedd med profeten Yosof ﷺ.	
8. Kongen drømte en herlig drøm om Egypt.	
9. Brødrene var ærlige mot faren.	
10. To unge menn ba profeten Yosof ﷺ om å tyde drømmene deres.	
11. Zolaykha var dronning i Egypt.	
12. Brødrene kom til Egypt for å selge gull.	
13. Brødrene bare reiste hjem da Binjamin ble holdt igjen.	

Oppgave 2

Finn ord fra teksten

Z	Q	W	E	G	Y	P	T	R	T
O	K	L	Ø	O	D	A	A	P	Å
L	C	V	S	B	S	N	Q	M	V
A	S	O	D	F	A	G	H	O	J
Y	F	Q	R	W	V	T	U	M	B
K	Z	X	K	O	N	G	E	N	V
H	A	E	F	T	Y	U	I	N	B
A	O	V	P	Å	A	S	F	M	C
Z	X	L	C	V	K	B	N	U	L
R	G	U	T	H	I	U	R	J	O
A	Z	S	X	F	V	C	V	Å	B
Q	W	F	R	I	S	T	E	Ø	U

Ordbank: Yosof, Yaqob, Egypt, kongen,
Zolaykha, uår, savn, svik, ulv, friste.

Oppgave 3

Svar	Sett setningene i riktig rekkefølge ved å angi nr.
	«Kom og bo i Egypt med Guds vilje i fred og trygghet.»
	«Fortell ikke denne drømmen til dine brødre, ellers vil de nok spinne renker mot deg.»
	Potifar skyndte seg å se på skjorten til profeten Yosof ﷺ.
	«Gi meg svaret på drømmen min hvis dere kan tyde drømmer!»
	De lot som om han var deres slave på rømmen, og de solgte ham for en ynkelig pris.
	Et rykte spredde seg i byen blant rikmannskonene.
	«Hvis han har stjålet, så er ikke det noe nytt! Broren hans var også en tyv.»

Oppgave 4

A) Hva står i historien?

1. Hva var det Gud kom til å lære profeten Yosof ﷺ?

Svar: _____

2. Hva slags blod smurte brødrene på skjorten til profeten Yosof ﷺ for å lure faren?

Svar: _____

3. Hvilket land ble profeten Yosof ﷺ solgt til?

Svar: _____

4. Hva sendte profeten Yosof ﷺ til faren for at han igjen skulle bli seende?

Svar: _____

B) Hva forteller historien?

1. Hvorfor gjorde brødrene det de gjorde mot profeten Yosof ﷺ?

Svar: _____

2. Hva betydde kongens drøm?

Svar: _____

3. Hva skjedde da Zolaykha hørte rikmannskonenes sladder?

Svar: _____

C) Hva lærer vi av historien?

Jobb i grupper og velg ett av alternativene nedenfor som tema. Prøv å finne ut mer om dette og skriv om det islam lærer oss om det. Det fjerde alternativet er generelt, og gjelder ikke bare islam.

Alternativ: å stole på Gud, hvilke forskjellige ting opplevde profeten Yosof ﷺ i løpet av historien, synd og ungdom, lag en presentasjon om Egypt.

Kilder

Hussain, Abo Mahi Yasir. *Historiene om profetene*. Oslo: Noor 92 Publications, 2016.

Illustrasjonene er inspirert av illustrasjonene til:

Bakr, Majdi. *Qisas al-anbiya: Yosof as-siddiq*. Kairo: Dar al-mostaqbal, 2009.

Az-Zohayri, Atiyyah. *Qisas al-anbiya lil-atfal: Yosof wa Yaqob*. Kairo: Dar al-fadilah, 2005.

Koranen kaller denne historien «den vakreste historien». Det er en historie som begynner med en drøm som er ment å bli oppfylt av Gud, men før det må profeten som drømte, gjennom mange prøvelser. Brødrenes sjalusi tar fra ham familien, trofastheten hans til Gud blir satt på prøve, han må stå imot fristelser, redde Egypt fra uårene, være ydmyk nok til å tilgi dem som gjorde at han mistet alt. I dette heftet vil du lære mer om historien om profeten Yosof ﷺ. Historien er gjengitt med illustrasjoner.

Hefteet inneholder oppgaver som utfordrer dine kunnskaper om historien.

ISBN 978-82-93517-12-2

9 788293 517122

www.noor92publications.no